

Častitljivi del

z delno prirejenimi Slomškoviimi mislimi za vsako desetko

1. desetka – ki je od mrtvih vstal.

Ker so Jezusovi sovražniki mislili, da so z njim za vselej končali, so njegov grob zapečatili. Njegovi učenci niso videli nobena vesele tolažbe. A takrat nedolžno umorjeni Zveličar, katerega mrtvo telo so še v grobu stražili, v svojem veličanstvu častitljivo od smrti vstane, svoje zveste prijatelje razveseli, svoje sovražnike pa spravi v strah in trepet. Kako so se veselili zvesti učenci, ko so zopet zagledali Jezusa, svojega učitelja. »Gospod zopet živi; mi smo ga videli, z njim govorili,« so bile njih prve besede. Ali se ne bomo veselili tudi mi tega častitljivega vstajenja? Zgodilo se je. Tudi meni se bo – vstal bom od smrti!

Kristus je od smrti vstal; vse drugačno je bilo njegovo telo – spremenjeno, da vekomaj več ne umrje. Vstajenje Jezusovo je spremenilo tudi njegove učence, da ga niso več zapustili. Ako smo s Kristusom vstali tudi mi, ne smemo se več v svoje stare pregrehe zakopati. Marija Magdalena je bila strašna grešnica, pa se je spokorila, od Jezusa milost spet zadobila in ni več grešila; Peter, kateri je svojega učitelja zatajil, je svojo zmoto milo objokoval, odpuščanje dobil in ga več ni zatajil, ampak je za Jezusovo vero na križu smrt storil. – Juda je grešil, pogosto od Jezusa opominjan bil; pa zmerom je stari Juda ostal. Svojega Jezusa je za eno peščico denarjev izdal in brez vsega zveličanja obupal in umrl. To nam bodi vedno v poduk, kako dragocena je milost Gospoda, da je več ne napravimo.

2. desetka – ki je v nebesa šel.

Tri neizrečeno velike čudeže je storil Bog človeškemu zarodu, katerih velikost preišljevati, Božjo vsegamogočnost in usmiljenje pa moliti in hvaliti, je vsakega človeka prva dolžnost. Velik je prvi čudež stvarjenja, da nas je Bog Oče po svoji podobi ustvaril. Velik je drugi čudež odrešenja, da nas je Bog Sin, Jezus Kristus, večnega pogubljenja odrešil. Ravno tako velik in imeniten je pa tudi tretji čudež prerojenja, da nas je Bog Sv. Duh, on, tretja Božja oseba v presveti Trojici, ki iz Boga Očeta in Boga Sina izhaja in je z njima enega bitja Bog od vekomaj, prerodil in posvetil, da smo otroci Božji, bratje in sestre Jezusa Kristusa in dediči nebeškega kraljestva. In glejte, ravno tega čudovitega prerojenja spomin so sveti binkoštni prazniki. Oni nas opominjajo na čudovito prerojenje, ki se je zgodilo z apostoli in Jezusovimi učenci, ki se je zgodilo z vsemi, kateri so se iz celega srca k Jezusu spreobrnil, in se z vsakim človekom še zdaj godi, ako se le Bogu Sv. Duhu hudobno zoper ne ustavlja.

Častitljiv vnebohod Jezusov je sicer njegove učence razveselil, ali vendar se še z žalostnim srcem podajo z Oljske gore nazaj v Jeruzalem, kjer so svojega Gospoda na zemlji zadnjikrat videli. V strahu pred Jezusovimi sovražniki se zapirajo v hišo in čakajo na Jezusove obljube, da se jim bodo izpolnile kakor jim je napovedal. Temna je njihova pamet, sami še prav ne vejo, kaj bo z njimi. Plaho je njihovo srce, še na svetlo si ne upajo. Ali poglej čudo njih prerojenja! Sveto binkoštno jutro se je razdanilo, ljubo sonce tretjo ali po naše deveto uro sije, kar prišumi močnega vetra nagel vihar nad njih prebivališče, in Bog Sv. Duh se razlije v podobah ognjenih jezikov čez Jezusove učence, in jih napolni s svojimi nebeškimi darovi.

3. desetka – ki je Svetega Duha poslal.

Pred več kakor 1000 leti je Nebeški Oče poslal svojega lastnega Sina na zemljo, da bi ne le za Jude, kakor Noe, ampak za vse ljudi vsega sveta eno barko postavil in rešil z njo vse svoje večnega pogubljenja, katero čaka vsako pregrešno življenje. Ravno na sveti binkoštni dan, deset dni po svojem vnebohodu, je dokončal to zveličavno barko, jo odprl vsem ljudem, kateri želijo biti rešeni in hočejo biti njegovi v njegovi sveti veri. Zgradil je namreč svojo barko, sveto mater katoliško Cerkev, v katero so se začeli ljudje na veliko vključevati, da se veselo peljejo po nevarnem morju

pregrešnega sveta. Ravno na binkoštni dan je poslal tej svoji barki krmarja, samega Svetega Duha, kateri vodi prav to sveto barko in jo srečno pelje skozi svet. O, kako vesel spomin so nam le-ti presvetli binkoštni prazniki, ki nam pokažejo, kako nas želi zveličati naš usmiljeni Bog. Bodi mu čast in slava. Obhajati jih, da bi le-te velike dobrote spoznali, ki nam jih Bog Sveti Duh v naši zveličavni Cerkvi deli. Hvaležno jih obhajajmo:

O, da bi Bogu Svetemu Duhu za vse to dali vredno čast in hvalo in postali vredni njegovih svetih darov. O, da bi se to vredno zgodilo. Danes vas želim srčno nagovoriti prav k temu. Kakor so v Jeruzalemu bili zbrani apostoli in kleče molili in se je Sveti Duh razlil čeznje v ognjenih jezikih – tako ste danes pripravljene poslušati tudi vi, dragi kristjani, ki ste zbrani v tej Božji hiši. O, pridi, Sveti Duh, ti nebeška luč, razsvetli mi pamet in moje besede razgrej, napolni srca svojih vernih, prižgi v njih ogenj svoje ljubezni, da nas boš prenovil in oblagodaryl tudi obraz naše zemlje. Vedno se tako zaupljivo priporočajte Svetemu Duhu v vseh vaših zadevah in opravkih.

4. desetka – ki je tebe, Devica, v nebesa vzel.

Dobra mati je zapustila svojo hišo, ločila se je od otrok, nastopila je dolgo potovanje v večno domovino. Solznih oči stojijo njeni ljubljene sinovi in hčere zbrani ob njeni smrtni postelji, ne morejo se ločiti od nje in stokajoče kličejo dragi materi: »Kam greš, mati, zakaj nas puščaš v tej solzni dolini? Kdo nas bo tolažil v naših stiskah? H komu naj pribežimo v naših težavah? Ne zapusti nas sirot!« »Ne žalujte, ljubljene otroci, ne bom vas zapustila, grem k mojemu in vašemu Očetu, k mojemu in vašemu Bogu. Tam želim v lepi Očetovi hiši moliti za vas in vam pomagati s svojimi prošnjami, vas podpirati, dokler ne boste srečni prišli tja, kjer sem jaz! Glejte, kako srečna sem sedaj. Vse trpljenje se je zame končalo, vsega veselja sem deležna. Rada zapuščam to solzno dolino in grem blažena v nebesa. Izbrala sem najboljši del, ki mi nikoli ne bo vzet. Le eno, moji otroci, je potrebno! Ne blodite! Sledite mi, da boste prav tako srečni prišli za menoj tja, kjer bom svoje veselje delila z vami, kjer nas nihče ne bo ločil.« Tako je govorila mati in šla k Očetu v nebeško kraljestvo. Otroci so ostali tukaj v solzni dolini in hrepeneče gledali za svojo materjo, ki sedaj kraljuje nad zvezdami. [...] To je Marija, naša tolažba in naše veselje, ki nam jo je njen Sin Jezus Kristus, naš Gospod, dal na križu za mater. Vsi kristjani smo njeni duhovni otroci, ki nas ljubi in za nas skrbi. [...] V skrivnosti Marijinega vnebovzvetja se spominjamo na blaženi dan, na katerega se je poslovila od te žalostne zemlje, da bi vzela v posest svoj najlepši del v nebesih, kjer sedaj kraljuje povišana nad vse zvezde, kraljica vseh očakov, vseh prerokov in apostolov in prosi za nas, svoje otroke. O da bi se tudi mi nekoč, na večer svojega življenja, prav tako blaženo ločili od tega sveta, dosegli tisto veselje, ki ga Mati Božja uživa že sedaj.

5. desetka – ki je tebe, Devica, v nebesih kronal.

Marija je bila v zmagoslavnem sprevodu sprejeta v nebesa. Naproti so ji prišli vsi preroki, ki so jo tisočletja vnaprej napovedovali; vsi angelski zbori, ki so jo pozdravili kot svojo kraljico; vsi blaženi očaki, ki so se toliko stoletij prej veselili njenega rojstva in jo radostno sprejeli v svojo sredo. Vse trume čistih devic in pobožnih žena so jo sprejele kot okras svojega rodu. Naproti ji je prišel Jezus in jo postavil najbližje svojemu prestolu. Marija je tista nadvse bogata žena, obdana s soncem, ki se sveti v veličastvu svojega Sina. Sedaj kraljuje sredi apostolov v slavnem krogu mučencev, obdana od Božjih svetnikov in svetnic. In to njeno veličastvo se ne bo končalo. Kot naša zvesta Mati ima le eno željo, da pridemo tudi mi, njeni otroci, k njej in se z njo večno veselimo.

O večno življenje, kjer je veselje brez žalosti, počitek brez truda, zdravje brez bolezni, kjer mladost nikdar ne ovane, se življenje nikdar ne konča, lepota nikdar ne odcveti, ljubezen ne oslabi, kjer se blaženost ne zmanjša (sv. Avguštin). Tam, kjer Marija sedaj kraljuje, se bomo zopet sešli. Tam se bomo skupaj veselili in našega veselja ne bo konec.

Alojz Kačičnik